

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 44

- 44,1 הדבר, אשר היה אל-ירמיהו, אל כל-היהודים, הישבים בארץ מצרים--הישבים במגדל ובתחפנחס ובגף, ובארץ פתרוס לאמר.
- 44,2 כה-אמר יהוה צבאות, אלהי ישראל, אתם ראיתם את כל-הרעה אשר הבאתי על-ירושלם, ועל כל-ערי יהודה; והגם חרבה היום הנה, ואין בהם יושב.
- 44,3 מפני רעתם, אשר עשו להכעסני, ללכת לקטר, לעבד לאלהים אחרים--אשר לא ידעום, הנה אתם ואבותיכם.
- 44,4 ואשלח אליכם את-כל-עבדי הנביאים, השכים ושלח לאמר: אל-גא תעשו, את דבר-התעבה הזאת--אשר שנאתי.
- 44,5 ולא שמעו ולא-הטו את-אזנם, לשוב מרעתם--לבילתי קטר, לאלהים אחרים.
- 44,6 ותתן חמתי, ואפי, ותבער בערי יהודה, ובחצות ירושלם; ותהייה לחרבה לשממה, פיוס הנה. {ס}
- 44,7 ועמה כה-אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל, למה אתם עשים כעה גדולה אל-נפשתיכם, להכרית לכם איש-ואשה עולל ויונק, מתוך יהודה--לבילתי הותר לכם, שארית.
- 44,8 להכעסני, במעשי ידיכם, לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים, אשר-אתם באים לגור שם--למען, הכרית לכם, ולמען היותכם לקללה ולחרפה, בכל גוי הארץ.
- 44,9 השכחתם את-רעות אבותיכם ואת-רעות מלכי יהודה, ואת רעות נשוי, ואת רעתכם, ואת רעת נשיכם--אשר עשו בארץ יהודה, ובחצות ירושלם.
- 44,10 לא דכאו, עד היום הנה; ולא יראו, ולא-הלכו בתורתם ובחוקתי, אשר-נתתי לפניכם, ולפני אבותיכם. {ס}
- 44,11 לכן, כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל, הגני שם פני בכם, לרעה--ולהכרית, את-כל-יהודה.
- 44,12 ולקחתי את-שארית יהודה, אשר-שמו פניהם לבוא ארץ-מצרים לגור שם, ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו, מקטן ועד-גדול בחרב ובברעב יתמו; והיו לאלה לשמה, ולקללה ולחרפה.
- 44,13 ופקדתי, על היושבים בארץ מצרים, באשר פקדתי, על-ירושלם--בחרב, ברעב ובדבר.
- 44,14 ולא יהיה פליט ושריד, לשארית יהודה, הבאים לגור-שם, בארץ מצרים; ולשוב ארץ יהודה, אשר-המה מנשאים את-נפשם לשוב לשבת שם--כי לא-ישובו, כי אם-פליטים. {פ}
- 44,15 ויענו את-ירמיהו, כל-האנשים הידעים כי-מקטרות נשיהם לאלהים אחרים, וכל-הנשים העמדות, קהל גדול; וכל-העם הישבים בארץ-מצרים, בפתרוס לאמר.
- 44,16 הדבר אשר-דברת אלינו, בשם יהוה--איננו שמעים, אליך.
- 44,17 כי עשה בעשה את-כל-הדבר אשר-יצא מפיו, לקטר למלכת השמים והסך-לה נסכים, באשר עשינו אנחנו ואבותינו מלכינו ושרינו, בערי יהודה ובחצות ירושלם; ונשבע-לחם ונחיה טובים, ורעה לא נאינו.
- 44,18 ומן-אז נדלנו לקטר למלכת השמים, והסך-לה נסכים--נסכנו כל; ובחרב ובברעב, תמנו.
- 44,19 וכי-אנחנו מקטרים למלכת השמים, ולהסך לה נסכים; המבלעדי אנשינו, עשינו לה פונים להעצבה, והסך לה, נסכים. {ס}
- 44,20 ויאמר ירמיהו, אל-כל-העם, על-הגברים ועל-הנשים ועל-כל-העם, הענים אתו דבר לאמר.
- 44,21 הלוא את-הקטר, אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלם, אתם ואבותיכם מלככם ושריכם, ועם הארץ: אתם זכר יהוה, ומעלה על-לבו.
- 44,22 ולא-יוכל יהוה עוד לשאת, מפני רע מעלליכם, מפני התועבת, אשר עשיתם; ותהי ארצכם לחרבה ולשממה ולקללה, מאין יושב--כהיום הנה.
- 44,23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם ליהוה, ולא שמעתם בקול יהוה, ובתרתו ובחוקתיו ובעדותיו, לא הלכתם; על-כן קראת אתכם, הרעה הזאת--פיוס הנה. {ס}
- 44,24 ויאמר ירמיהו אל-כל-העם, ואל כל-הנשים: שמעו, דבר-יהוה, כל-יהודה, אשר בארץ מצרים.

- 44,25 כה-אמר יהוה-צבאות אלהי ישראל לאמר, אתם וגושיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמר, עשה ועשה את-גורלינו
אשר גורנו
- 44,26 לקטה למלכת השמים, ולקסה לה נסכים; בקים בקימנה את-גורליה, ועשה מעשיה את-גורליה, {ס} לכן, שמעו דבר-יהוה כל-יהודה, השבטים בארץ מצרים; הנה נשבעתי בשמי הגדול, אמר יהוה, אם יהיה עוד שמי יקרא
בפי כל-איש יהודה אמר חי-אדני יהוה, בכל-ארץ מצרים.
- 44,27 הגני שקד עליהם לרעה, ולא לטובה; ותמו כל-איש יהודה אשר בארץ-מצרים, בחרב וברעב--עד-כלותם.
- 44,28 ופליטי חרב ישבון מן-ארץ מצרים, ארץ יהודה--מתי מספר; וידעו כל-שארית יהודה, הבאים לארץ-מצרים לגור שם,
דבר-מי יקום, ממני ומקום.
- 44,29 וזאת-לכם האות וגם-יהוה, כי-פקד אני עליכם במקום הזה--למען, תדעו, כי קום יקומו דברי עליכם, לרעה. {פ}
- 44,30 כה אמר יהוה, הגני נתן את-פרעה ספרע מלך-מצרים ביד איביו, וביד, מבקשי נפשו: באשר נתתי את-צדקיהו מלך-יהודה,
ביד ובוכדנאצר מלך-בבל איבו--ומבקש נפשו. {ס}